

VI.

Forslag til Lov

om

Forholdsregler mod Brugen af usødygtige Skibe.

(Fremfat i Landstinget den 7de Oktober 1879 af Indenrigsminister Skeel.)

Første Afsnit.

Tilsyn med og Besigtelse af Skibe.

§ 1.

Enhvert dansk Skib i hvilken som helst Fart, være sig Sejlskib eller Dampskib, er med Hensyn til dets Sødygtighed underkastet det Offentliges Tilsyn.

§ 2.

Et Skib er usødygtigt, naar det paa Grund af Bessaffenheden af Skroget, Maskinen, Rejsningen, Udhalingen m. m., paa Grund af Overlastning eller Lastens urigtige Stuvning og Fordeling eller paa Grund af for svag Bemanning vil være forbundet med øjensynlig Fare for Menneskeliv at sende Skibet til Søs i den Fart, hvortil det er bestemt.

Enhver, Rheder eller Skibsfører, som lader et saadant Skib gaa til Søs eller gjør Forsøg derpaa, hvad enten Skibet af det Offentlige er erklæret for usødygtigt eller ej, gjør sig skyldig i en strafbar Handling. Ligeledes paadrager Føreren sig Strafsansvar, saafremt han ikke, saalænge Rejsen varer, gjør Alt, hvad der staar i hans Magt, for at vedligeholde sit Skib i sødygtig Stand; dersom Føreren i saa Henseende har handlet efter Paalæg af Rhederen, bliver ogsaa denne straffskyldig (jfr. § 25).

§ 3.

Til at udøve det i § 1 ommeldte Tilsyn ansættes 3 Skibsinspektører, som udnævnes af Kongen og lønnes af Statskassen med 4,000 Kr. aarlig, foruden Rejsepenge og Dagpenge efter Reglerne i § 17. For hver 5 Aars Tjeneste tilstaaes der dem et Tillæg af 400 Kr. aarlig; dog kan Lønnen ikke overstige 6,000 Kr. aarlig. Udgiften til den for Skibsinspektørerne fornødne tekniske Bistand udredes ligeledes af Statskassen.

Efter nærmere Bestemmelse af Indenrigsministeren deles Landet i 3 Distrikter, der underlægges hvert sit Skibsinspektør.